

ПРЕ ЧИТАЊА

Глуво доба ноћи. Стари колски пут пресеца сушну, мрачну равницу у којој нема ничега сем крупног камења и испуцале земље. У ваздуху лебде чудни, непрепознатљиви звуци, налик цвиљењу ветра, завијању далеких паса или крештању ноћних птица. Нема никаквог светла; види се свака звезда. Мапу одавно више не гледате – и тако вам неће рећи ништа осим онога што и сами знате: да се налазите усред ничега, на напуштеном путу. Скидате ранац са леђа, спуштате га покрај пута и седате на њега. Пиљите у тамну даљину, послушкујете ноћ и питате се: *Шта ја овде радим?* Заиста – шта радите тамо?

Замислите како седите у својој кући и размишљате како би лепо било када бисте могли да одете било куда. И онда схватите да можете. Тако је почело.

Прво смо се запитали – чега има ту око нас? У суседном селу. На оближњој планини. Узели смо шатор, направили пар сендвича, отишли до пута и подигли палац. После неког времена смо помислили: *Можда може још даље?* До далеких градова са необичним именима, кроз огромне пешчане и камене пустиње, преко великих река и страшних планина чији се врхови губе у облацима? И једноставно смо морали да покушамо.

Возом, аутостопом, аутобусом, пешке, на бициклу или магарцу, размилели смо се по свету. Спавали смо код гостољубивих људи које смо успут сретали, или у јефтиним, отрцаним хотелима, или у шатору, или код домаћина које смо пронашли преко интернета. Убрзо смо схватили да путовање не зависи од дебљине новчаника, него од мотивације и жеље да се свет лично открије и упозна. Схватили смо да путовање није луксуз за који треба годинама штедети, и да не мора коштати више него останак код куће.

Желећи да извесне тренутке поделимо са другима, понешто смо и записали. Као што свако има свој приступ путовању, тако свако има и свој начин писања. Без икаквих обавеза према форми и садржају, записивали смо оно што смо видели, осетили и доживели, и сирови тренуци претворили су се у приче препуне некаквих људи, смешних ситуација, неочекиваних обрта,

тешких тренутака, преиспитивања сопствене памети, чуђења, размишљања, авантуре, куцкања прстом у чело, уживања и трагања.

Онда смо одабрали неке од наших текстова и ставили их у ову књижицу, којој смо, пре него што смо је послали у бели свет, дали неколико задужења.

Пре свега, ова књига треба да вас ухвати за руку и проведе нашим путевима и беспућима. Поред тога, треба да покаже да путопис баш и не мора да буде досадна шетња кроз излизане клишее, безброј пута поновљене реченице и сувопарне уџбеничке податке. Напослетку, она треба да вам заголица радозналост, да вам покаже да се може путовати лако и једноставно, и да вас наговори да можда и сами погледате шта то чучи иза хоризонта.

Међутим, ако вас и само забави, сматраћемо да смо успели.